

Fiskeri- og kystdepartementet
Postboks 8118 Dep.
0032 OSLO

Sendes per post og per e-post: postmottak@fkd.dep.no

Ansv. partner:
Arthur Duus

Vår ref.:
50103 166 AD/KH

Deres ref.:
13/42-

Bergen
22. mars 2013

Alsaker Fjordbruk AS – høringsuttalelse: Utkast til forskrift om særskilt regulering av akvakultur i Hardangerfjorden

1. INNLEDNING

Vi viser til høringsbrev av 8. februar 2013 og departementets brev 8. mars 2013 til Alsaker Fjordbruk AS.

På vegne av Alsaker Fjordbruk AS (AFB) vil vi i det følgende gi merknader til forskriftsutkastet.

AFB er i nasjonal målestokk en mellomstor aktør i havbruksnæringen (22 akvakulturtillatelser), men har sin vesentligste virksomhet i Hardangerfjorden slik denne er definert i forskriftsutkastet. AFB produserte i 2012 ca 22 200 tonn oppdrettslaks (levende vekt) i Hardangerfjorden, og står følgelig for en betydelig del av den samlede produksjon i dette området. AFB blir meget sterkt rammet dersom forskriften vedtas, og har derfor ønske om og behov for å avgi egen høringsuttalelse.

Det bemerkes at høringsfristen er knapp og at departementet har avslått AFBs anmodning om forlenget høringsfrist. For et så sentralt punkt som forskriftsutkastets § 7 om vilkår for å unngå delvis inndragning av akvakulturtillatelser ved å produsere i Hardangerfjorden med lusenivå som for ”grønne konsesjoner”, er høringsfristen bare 16 dager, i og med at forslag om forskrift om dette først ble sendt på høring 6. mars 2013.

AFB mener for øvrig at oppdretterne i forskriftsutkastets virkeområde blir så hardt rammet av den foreslåtte produksjonsregulering at de etter forvaltningslovens § 37 burde vært gjort til høringsinstanser i saken.

AFB tar derfor forbehold om innsending av ytterligere merknader i sakens anledning.

Christies gate 3A
Postboks 1213 Sentrum
5811 Bergen
T +47 55 56 82 00
F +47 55 56 82 01

Org. nr. 898 783 812
www.svw.no

Det vises for øvrig generelt til høringsuttalelser 13. april 2011 fra AFB og øvrige selskap i konsernet i anledning tidligere utkast til Hardangerfjordforskrift. I disse er det gitt en nærmere presentasjon av virksomheten og innspill og synspunkter som fortsatt er relevante, og denne uttalelse må derfor ses i sammenheng med de tidligere hørings svar fra AFB og de enkelte havbruksselskap i konsernet.

2. FORHOLDET TIL HØRINGSSVAR FRA FISKERI- OG HAVBRUKSNÆRINGENS LANDSFORENING

AFB slutter seg i det alt vesentlige til det hørings svar Fiskeri- og havbruksnæringens landsforening (FHL) har utarbeidet. I denne høringsuttalelse vil vi supplere noen av FHLs merknader, samt redegjøre for hvilke konsekvenser det vil få for AFB om forskriften vedtas slik den er foreslått.

3. OPPSUMMERING

AFB er fullt innforstått med at havbruksvirksomhet både i Hardangerfjorden og andre steder må være bærekraftig og at oppdretterne har et ansvar knyttet til den påvirkning virksomheten har på det omkringliggende miljøet.

AFB erkjenner også at oppdretterne må akseptere regulering av virksomheten fra myndighetenes side, og har lojalt innrettet seg etter det til enhver tid gjeldende regelverk.

I denne saken er det imidlertid verken gjennom høringsbrevet eller på annen måte dokumentert eller sannsynliggjort tungtveiende grunner som legitimerer et så inngripende og for de berørte oppdrettere ødeleggende tiltak som det foreliggende forskriftsutkast.

AFB mener at en forskrift i tråd med utkastet vil stride mot det grunnleggende forvaltningsrettlige forholdsmessighetsprinsipp. Når et inngrep i etablerte rettigheter har så alvorlige virkninger for innehaverne som det kan påvises i dette tilfellet, må det stilles strenge krav til saksbehandling og dokumentasjon for at tiltakene er nødvendige og hensiktsmessige for å oppnå det som oppgis å være formålet med tiltakene. Disse krav er ikke oppfylt i dette tilfellet.

I tillegg er det vesentlige uklarheter og tolkingstvil knyttet til de helt sentrale §§ 7 og 8 i forskriftsutkastet. Disse bestemmelser må presiseres og forskriften sendes ut på ny høring slik at alle aktører kan uttale seg basert på felles og korrekt forståelse av forskriftens rekkevidde og konsekvenser.

Utkastet tar heller ikke hensyn til den meget langsiktige planlegging som er nødvendig for den biologiske produksjon som skjer i havbruksvirksomhet. Avgjørende for den stående biomasse i 2014 er bl.a. størrelsen på smoltutsettene vår og høst 2013, og denne smolten er dels tilnærmet ferdig produsert, dels allerede på yngelstadiet. Ingen oppdretter kan vite hvor mye smolt man kan sette ut i 2013 for at stående biomasse i 2014 skal holde seg under 50 000 tonn. Den enkelte oppdretter risikerer – uavhengig av egen opptreden – at tillatt stående biomasse blir vesentlig redusert med 6 måneders varsel, med virkning for den biomassen som allerede står i sjøen. Dette er ødeleggende for oppdretterens mulighet for normal og rasjonell langsiktig produksjonsplanlegging. Både grensen på 50 000 tonn og utkastets mekanisme for delvis inndragning av akvakulturtillatelser framstår som vilkårlig og urimelig overfor den enkelte oppdretter.

Departementet legger også urealistiske forutsetninger til grunn for sine betraktninger om forskriftens konsekvenser i form av redusert produksjon, verdiskaping og sysselsetting. De påregnelige konsekvenser er langt mer alvorlige enn departementet gir uttrykk for.

Det er AFBs oppfatning at vedtakelse av forskriften slik den nå foreligger ikke vil være gyldig, og vil framprovosere rettslig prøving fra oppdretternes side. Høringsbrevet viser bl.a. at departementet ikke i tilstrekkelig grad har vurdert og dokumentert at tiltaket er et egnet virkemiddel for å realisere formålet, og i enda mindre grad vurdert tiltakets nødvendighet, altså om formålet kan eller vil bli realisert gjennom andre og mindre inngripende tiltak, herunder de øvrige reguleringer og bransjetiltak som det er grundig redegjort for i FHLs uttalelse. Det er heller ikke på forsvarlig måte vurdert om tiltaket er for tyngende veid opp mot formålet.

4. FORSKRIFTSUTKASTETS § 8 – SÆRSKILT BIOMASSETAK FOR HARDANGERFJORDEN – UKLARHETER

AFB viser til FHLs høringsuttalelse og slutter seg til de generelle merknader om at forskriftsutkastets § 8 er uklart med hensyn til hvilke akvakulturtillatelser som skal inngå i det særskilte biomassetak for Hardangerfjorden og hvordan dette taket skal praktiseres i relasjon til de øvrige regler i driftsforskriften og tildelingsforskriften.

I tillegg adresserer ikke høringsbrevet i det hele tatt hvilke konsekvenser dette biomassetaket skal ha for de oppdrettere (herunder AFB) som har fått innvilget særskilt dispensasjon etter tildelingsforskriftens § 33 annet ledd for klarering av akvakulturtilatelser i Region Vest for lokaliteter i region Sør og vice versa. Det er nevnt i høringsbrevets pkt 4 at 17 av de 100 matfisktilatelser som er klarert for lokaliteter i Hardangerfjorden, også er klarert for lokaliteter i Region Sør. I omtalen av det særskilte biomassetaket i høringsbrevets pkt 5.5 er det imidlertid ikke sagt noe som helst om hvordan akvakulturtilatelser som omfattes av foreliggende dispensasjonsvedtak etter tildelingsforskriftens § 33 annet ledd skal behandles. I utkastets § 7 siste ledd er det åpnet for at ”den reduserte delen” av en akvakulturtilatelse kan benyttes utenfor Hardangerfjorden, men bare innenfor den region akvakulturtilatelsen er knyttet til.

AFB har fått dispensasjon fra det generelle forbudet mot klarering over regiongrensen fordi myndighetene etter en grundig og streng vurdering fant at forbudet ”slår særlig urimelig ut” for AFB, jf tildelingsforskriftens § 33 annet ledd. Det går ikke an å lese ut av høringsbrevet eller § 8 i utkast til Hardangerfjordforskrift hvilke eventuelle konsekvenser innføring av et særskilt biomassetak for Hardangerfjorden vil ha for den fleksibilitet i produksjonsplanleggingen som dispensasjonsvedtakene innebærer for AFB. Dette er spørsmål av meget stor viktighet for AFB og andre oppdrettere som har fått innvilget tilsvarende dispensasjon. Departementet må utrede og presisere disse problemstillingene og gi aktørene mulighet for å uttale seg om dem før en eventuell forskrift kan vedtas.

Noen av de aktuelle spørsmål er:

- 1) Vil akvakulturtilatelser i Region Vest (Hardangerfjorden) som også er klarert for lokaliteter i Region Sør i medhold av gitte dispensasjoner etter tildelingsforskriftens § 33 annet ledd, inngå i det planlagte særskilte biomassetak for Hardangerfjorden?
- 2) Vil akvakulturtilatelser i Region Sør som også er klarert for lokaliteter i Hardangerfjorden i medhold av gitte dispensasjoner etter tildelingsforskriftens § 33 annet ledd, inngå i det planlagte særskilte biomassetak for Hardangerfjorden?
- 3) Vil adgangen til å ha biomasse på lokaliteter i Region Sør for akvakulturtilatelser i Region Vest i medhold av gitte dispensasjoner etter tildelingsforskriftens § 33 bli påvirket av forskriftsutkastets § 8?

- 4) Vil adgangen til å ha biomasse på lokaliteter i Region Vest (Hardangerfjorden) for akvakulturtillatelser i Region Sør i medhold av gitte dispensasjoner etter tildelingsforskriftens § 33 bli påvirket av forskriftsutkastets § 8?

Uten at det direkte har betydning for AFB, vil vi nevne at den foreslåtte regel om særskilt biomassetak for Hardangerfjorden også reiser en rekke tilsvarende uavklarte spørsmål og problemstillinger for oppdrettere som i medhold av driftsforskriftens § 48a har fått innvilget interregionalt biomassetak.

AFB ønsker å presisere at havbruk er en gjennomregulert næring der det er et nøye samspill mellom de ulike regler om akvakulturtillatelser, lokalitetsgodkjenninger, lokalitetsklareringer og biomassebegrensninger på lokalitetsnivå, selskapsnivå og konsernnivå. Forskriftsutkastets § 8 bruker et etablert begrep – biomassetak – i en ny geografisk dimensjon (et avgrenset område innenfor en region). Den eksisterende regulering knyttet til biomassetak er regionbasert (med unntak av driftsforskriftens § 48a som er omtalt ovenfor). Når forskriftsutkastet introduserer to forskjellige biomassetak innenfor samme region, utløser dette som vist ovenfor en rekke spørsmål og problemstillinger knyttet til hvordan ”sub-biomassetaket” i Hardangerfjorden skal praktiseres i forhold til de regler som ellers gjelder for regionale biomassetak. Uten avklaring av disse spørsmål vil saken være mangelfullt opplyst etter forvaltningslovens § 37.

5. KONSEKVENSER FOR AFB OM FORSKRIFTEN VEDTAS SOM FORESLÅTT

5.1 Forventet stående biomasse i 2014 og reduksjon av akvakulturtillatelser etter utkastets § 6

Som det framgår av høringsbrevet, var den gjennomsnittlige stående biomasse i Hardangerfjorden i 2012 over 50 000 tonn, med en topp på ca 65 000 tonn. Det er all grunn til å forvente at stående biomasse også i 2013 i gjennomsnitt vil ligge langt over 50 000 tonn, gitt den gunstige biologiske utvikling (lavere dødelighet generelt, god vekst, lave lusetall mv.) i området de siste årene.

Det er en vesentlig svakhet ved den reguleringsmekanisme forskriftsutkastet legger opp til, at den enkelte oppdretter ikke med sikkerhet kan vite om han vil unngå delvis inndragning av sine akvakulturtillatelser ved å begrense egen stående biomasse fra januar 2014. Det kan meget vel tenkes at en oppdretter som reduserer sin stående biomasse fra januar 2014 til 2008-nivået, likevel vil få sine tillatelser vesentlig redusert fra september 2014 eller senere. Det er umulig for den enkelte oppdretter å vite hva han selv skal produsere for at den samlede stående biomasse skal holde seg under 50 000 tonn. Den enkelte oppdretter risikerer inndragning basert på hvordan de øvrige aktører legger opp sin produksjon. Dette er like urimelig som å straffe alle bilførere på en vegstrekning for fartsoverskridelse basert på målt gjennomsnittsfart på alle bilførere!

Utkastet inneholder ingen oppmuntring til oppdretterne om å redusere biomassen allerede fra januar 2014. Dersom oppdretterne generelt produserer maksimalt, vil konsekvensen bli at den stående biomassen må reduseres betydelig fra september 2014. Dersom man tar ned den stående biomassen allerede i januar 2014, må man fortsette med det lave nivået også etter september 2014. Det eneste oppdretterne oppnår ved å ta ned den stående biomasse i januar 2014, er et betydelig produksjonstap i perioden januar-september 2014.

I det korte bildet er det altså risiko for at forskriften vil ha stikk motsatt konsekvens av det som er formålet. Oppdretterne vil ha et økonomisk incitament til å ha så høy produksjon som mulig inntil den delvise inndragning trer i kraft.

Forskriftsutkastet tar heller ikke hensyn til at produksjonsplanlegging i havbruksnæringen er en meget langsiktig prosess som vanskelig lar seg forene med vesentlige endringer i rammebetingelsene 6 måneder fram i tid. Planlegging og produksjon for en generasjon laksefisk strekker seg over en periode på 3-4 år fra rognbestilling til slakting.

Dersom den stående biomasse skal tas ned allerede fra januar 2014, må det settes ut mindre fisk allerede våren 2013. Smolten som skal settes ut våren 2013 er allerede produsert. For høstutsettet 2013 er rognen klekket og yngel/smolt er under produksjon. Dersom den enkelte oppdretter skal redusere stående biomasse fra januar 2014, må det destrueres smolt og yngel som allerede er produsert, med betydelig tap som følge. Størrelsen på utsettene i 2013 er allerede godkjent av Fiskeridirektoratet og Mattilsynet i henhold til driftsforskriftens § 40, og innføring av Hardangerfjordforskriften vil nødvendiggjøre tilbaketrekking av disse godkjennelsene. Dette reiser forvaltnings- og erstatningsrettslige spørsmål som ikke er omtalt i høringsbrevet, noe som illustrerer at saken ikke er forsvarlig opplyst etter forvaltningslovens § 37.

Det er per i dag umulig å forutsi hva den stående biomassen vil være i januar 2014 og videre utover i 2014, og hvilken delvis inndragning av akvakulturtillatsene som følgelig vil tre i kraft fra september 2014 eller senere. I det følgende vil AFB ta utgangspunkt i en gjennomsnittlig stående biomasse i Hardangerfjorden i januar og februar 2014 på 65 000 tonn. Dette tilsvarer den høyeste registrerte biomasse i 2012. Med dette utgangspunkt vil hver akvakulturtillatelse i fjorden i henhold til forskriftsutkastets § 6 bli redusert med 30 % med virkning fra september 2014.

Det er for øvrig ikke direkte omtalt i høringsbrevet hva som vil skje dersom den stående biomasse i januar/februar 2014 blir på for eksempel 55 000 tonn, mens den i april/mai blir på for eksempel 65 000 tonn. Vi antar at det da vil inntre en første reduksjon i akvakulturtillatsene fra september 2014 og en ytterligere reduksjon fra desember 2014. Slike delvise inndragninger med få måneders mellomrom med virkning på biomasse som allerede står i sjøen, vil være svært krevende å håndtere produksjonsmessig, og vil påføre oppdretterne store tap fordi man enten må destruere fisk som allerede er satt i sjøen eller slakte fisk lenge før den har oppnådd normal slaktevekt.

5.2 Departementet legger urealistiske forutsetninger til grunn

Departementet har i kapittel 6 i høringsbrevet lagt til grunn at innføring av nytt reguleringsregime vil medføre at akvakulturtillatsene til å drive med konvensjonelle produksjonsløsninger i Hardangerfjorden må reduseres med 11,5 %. Dette er ikke nærmere begrunnet, utover at det er opplyst at det er basert på "dagens tilstand".

En reduksjon av akvakulturtillatsene med 11,5 % må i henhold til forskriftsutkastets § 6 komme som en konsekvens av at den stående biomassen i to etterfølgende måneder i snitt har ligget 11,5 % over taket på 50 000 tonn, altså på 55 750 tonn. Når det er en kjensgjerning at den stående biomassen i 2012 var opp mot 65 000 tonn, framstår det som urealistisk å legge til grunn at den i 2014 ikke vil overstige 55 750 tonn. Som nevnt ovenfor tar AFB utgangspunkt i at innføring av forskriften vil medføre reduksjon (delvis inndragning) av akvakulturtillatsene med 30 % fra september 2014 eller senere.

Departementets beregning av konsekvensene starter således med et urealistisk utgangspunkt, og anslagene for redusert produksjon og verdiskaping, tap av arbeidsplasser mv., blir dermed feilaktige.

5.3 Økonomiske konsekvenser for AFB

En reduksjon av akvakulturtillatsene på 30 % vil ha dramatiske konsekvenser for AFB, i form av redusert produksjonsevne og tilhørende svikt i lønnsomhet, generell nedbemanning, nedlegging av slakteri osv.

Det er uklart i hvilken utstrekning forskriftsutkastets § 8 om særskilt biomassetak for Hardangerfjorden vil eliminere muligheten for fleksibilitet over regiongrensen (se nærmere om dette i pkt 4 ovenfor). For AFB vil de mest alvorlige konsekvenser av en innføring av forskriftsutkastet være som følger:

- Utgangspunkt: AFB produserte i 2012 ca 22 200 tonn laks (levende vekt) i Hardangerfjorden. AFBs gjennomsnittlige stående biomasse i Hardangerfjorden i 2012 var ca 10.400 tonn. AFBs høyeste stående biomasse var 12.420 tonn, som innebærer tilnærmet full utnyttelse av alle akvakultur-tillatelser i konsernet som i 2012 var klarert for lokaliteter i Hardangerfjorden.
- AFB har siste 8 år hatt en gjennomsnittlig margin på kr 6,54 per kilo levende vekt. Dette tilsier en gjennomsnittlig margin på årsbasis på produksjonen i Hardangerfjorden på om lag kr 145 millioner.
- Basert på en premiss om at innføring av den foreslåtte forskrift vil medføre reduksjon av akvakultur-tillatelsene med 30 % og en tilsvarende reduksjon av AFBs produksjon i Hardangerfjorden, vil AFBs årsproduksjon i området bli redusert med 6 600 tonn (30 % av 22 200 tonn).
- Innføring av forskriften vil på grunn av bl.a. det særskilte biomassetak for Hardangerfjorden medføre et ytterligere produksjonstap i begge regioner på grunn av bortfall av dagens fleksibilitet med produksjonsplanlegging over regiongrensen. AFB estimerer et samlet produksjonstap på ca 3 000 tonn som følge av bortfall av fleksibilitet mellom regioner.
- Innføring av forskriften vil videre medføre produksjonstap som følge av at endrede og usikre rammevilkår forhindrer optimal produksjonsplanlegging i begge regioner. AFB estimerer slikt produksjonstap til ca 3 000 tonn på årsbasis.
- Samlet tapt produksjon på årsbasis for AFB utgjør da ca 12 660 tonn, med et tilhørende margintap på ca kr 83 millioner.
- I tillegg kommer tap som følge av:
 - økt enhetskostnad på all produksjon, estimert til kr 1,50 per kilo
 - redusert pris per kilo grunnet lavere snittvekt og mindre fleksibilitet knyttet til slaktetidspunkt, estimert til kr 0,75 per kilo
 - tapt bidrag på kr 1,00 per kilo på tapt slaktevolum (12 660 tonn) på slakteri
 - tapt marginalinntekt på ca 3 millioner smolt (redusert smoltproduksjon), kr 2,00 per smolt
- Det samlede økonomiske tap for AFB er beregnet til ca kr 153,5 millioner på årsbasis, jf. beregning i Vedlegg 1. Det er da ikke inkludert tap som følge av bortfall av den produksjonsøkning konsernet normalt ville oppnådd under gjeldende rammevilkår i årene framover (som følge av større smolt, bedre utnyttelse av fleksibilitet mellom regionene osv).
- Forskriften vil skape betydelig usikkerhet om AFBs overlevelsessevne.

5.4 Mulighet for AFB til å flytte produksjon ut av Hardangerfjorden

AFB har særdeles begrenset mulighet for å flytte produksjon ut av Hardangerfjorden til andre lokaliteter i Region Vest. AFB har én lokalitet i Region Vest utenfor Hardangerfjorden, og denne vil det på grunn av soneforskrift mv. kun være adgang til å ha biomasse på annethvert år.

Grunnet den generelle knapphet på egnede lokaliteter og ikke minst den ekstremt lange saksbehandlingstid for søknader om godkjennelse av nye lokaliteter, er det ikke realistisk å legge til grunn at AFB i løpet av de nærmeste årene vil kunne kompensere reduserte akvakulturtillatelser i Hardangerfjorden med produksjon i Region Vest utenfor Hardangerfjorden.

5.5 Mulighet for AFB til å produsere i Hardangerfjorden på særlige vilkår

AFB ser det heller ikke som realistisk å produsere noe av det inndratte volumet innenfor Hardangerfjorden i medhold av forskriftsutkastets § 7 (lakselusgrenser som for ”grønne konsesjoner”). Dette skyldes at det med kjent teknologi og innenfor forsvarlige kostnadsrammer på etablerte lokaliteter ikke framstår som realistisk på kort sikt å oppnå de lusenivåer som kreves for slik produksjon.

Frysforskriften og fredningen av de indre deler av Hardangerfjorden er også effektive hindre for utvikling av nye lokaliteter som kan tilfredsstillende kravene til lusenivå for grønne konsesjoner.

Her skal for øvrig bemerkes at utkastet til forskrift om tildeling av "grønne konsesjoner", inneholder to forskjellige sett grenseverdier for lakselus (jf. forskriftsutkastets §§ 11, 14 og 15), og det framgår ikke hvilket av disse nivå som skal gjelde i relasjon til § 7, første avsnitt i utkastet til Hardangerfjordforskrift. Ved telefonisk henvendelse til departementet har vi fått opplyst at det er grensen på 0,25 voksen hunnlus per fisk som skal gjelde i relasjon til § 7 i utkastet til Hardangerfjordforskrift.

For AFB er det vanskelig å forstå hvorfor det bare er oppfyllelse av kravet til lusenivå som kan gi grunnlag for å utnytte delvis inndratte akvakulturtillatelser i Hardangerfjorden. Etter vilkårene for tildeling av ”grønne konsesjoner” er ”reduisert risiko for at akvakulturproduksjonen vil påvirke vill laksefisk som følge av rømming” et alternativt tildelingsvilkår, og departementet har ikke begrunnet hvorfor dette ikke også skal gjelde under § 7 i Hardangerfjordforskriften. Dette illustrerer at saken ikke er tilfredsstillende vurdert og utredet, jf. forvaltningslovens § 37.

5.6 Konsekvenser for arbeidsplasser i AFB – varigheten av delvis inndragning

I tillegg til de økonomiske konsekvenser som er nevnt ovenfor, vil innføring av forskriften nødvendiggjøre en betydelig nedbemanning i alle ledd i virksomheten. I tillegg til nedlegging av flere lokaliteter i Hardangerfjorden, vil konsernet måtte vurdere nedlegging av et eller flere smoltanlegg, samt slakteriet på Sunde i Kvinnherad som har ca 70 arbeidsplasser. Innføring av forskriften vil medføre lammelse av konsernets investeringsplaner grunnet usikkerhet om hvor og hvor meget konsernet kan produsere i årene framover. Det økonomiske tap som forskriften vil påføre AFB vil også virke hemmende på investeringsevnen og muligheten for å delta i innovasjon og videreutvikling av tiltak som kan sikre videre positiv utvikling med hensyn til rømmingssikkerhet, fiskehelse, lusenivå osv.

Den samlede effekt på arbeidsplasser i AFB er svært vanskelig å forutsi, og vil bl.a. avhenge av varigheten av reduksjonen i Hardangerfjorden. Varigheten er for øvrig et viktig tema som høringsbrevet ikke omtaler i det hele tatt, noe man burde kunne forvente når det dreier seg om et så inngripende og alvorlig tiltak som

delvis inndragning av gitte akvakulturtillatelser. Det framstår som vilkårlig når det innføres en produksjonsbegrensning uten klare mål eller kriterier for hva som skal til for at begrensningen skal opphøre.

6. AVSLUTNING

AFB mener at de siste tall for rømming, lusenivå og villfiskbestand viser at allerede gjennomførte og igangsatte reguleringer fra ansvarlige myndigheter og tiltak fra næringens side har hatt meget positiv effekt, og at denne utviklingen vil fortsette ved videreføring og videreutvikling av disse reguleringer og tiltak.

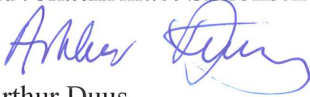
Den foreslåtte Hardangerfjordforskrift vil ha langt mer alvorlige konsekvenser for oppdretternes og lokalsamfunnenes økonomi og for sysselsettingen enn det departementet legger til grunn, og verken behovet for inngrepene eller virkningen i forhold til formålene er tilfredsstillende sannsynliggjort eller dokumentert.

Om departementet ikke finner grunnlag for å skrinlegge tanken om en særskilt Hardangerfjordforskrift, må det i det minste være korrekt og forsvarlig å la de eksisterende reguleringer og tiltak virke ytterligere en periode, for deretter å vurdere behovet for en særskilt forskrift på nytt.

AFB ber om at merknadene tas i betraktning ved den videre behandling av saken.

Med vennlig hilsen

Advokatfirmaet Simonsen Vogt Wiig AS

Arthur Duus

Advokat

adu@svw.no

Vedlegg: 1. Tapsberegning for AFB

Konsekvens for Alsaker Fjordbruk - Hardangerfjordforskrift

Alsaker Fjordbruk omfatter produksjon i dotterselskapa Tynes Fjordbruk AS, Fjelberg Fjordbruk AS, Sunnhordland Fjordbruk AS, Nordsjø Fjordbruk AS, Rogaland Fjordbruk AS, Toftøy Fjordbruk AS og Røvær Fjordbruk AS og inkluderer produksjon på 22 matfiskkonsesjonar.

Tap av produksjon:

(Alle produksjonstall er tonn levande vekt)	Produksjon	Kommentar
Total produksjon i Alsaker Fjordbruk 2012	35 800	Snitt pr konsesjon: 1.627 tonn
Herav produksjon i Hardangerfjorden 2012	22 200	Snitt pr konsesjon (13,5kons.): 1.644 tonn
Direkte reduksjon pga innføring av nytt regime i Hardanger:		
Reduksjon av produksjon etter MTB ned 30 %	6 660	$(65.000 - 50.000) / 50.000 = 30 \%$
Ytterleg reduksjon av produksjon pga forskrift:		
Fjerning av fleksing mellom regioner	3 000	Fleksing mellom region Vest og region Sør
Redusert planlegging pga usikre rammebetingelser	3 000	Gjeld både region Vest og region Sør
Sum ytterlegare reduksjon	6 000	Herav ca 40% i region Sør (ca 2.500 tonn)
Totalt tap av produksjon pga ny forskrift	12 660	
Ny produksjon i Alsaker Fjordbruk	23 140	
Herav estimat for ny produksjon i Hardangerfjorden	12 040	

Økonomiske konsekvensar:

(Alle tall i heile tusen)	Beløp	Kommentar
Verdsetting av tap av produksjon 1)	82 796	kr 6,54 i margin levande vekt (gjennomsnitt 2005-2012)
Auka enhetskostnad 2)	34 710	Enhetskostnad går opp kr 1,50 per kg på all produksjon (ca 23.000 tonn)
Reduksjon i pris 3)	17 355	Lågare snittvekt, redusert valfrihet for slakketidspkt: kr 0,75 per kg
Tap på slakteri 4)	12 660	tapt bidrag på kr 1,00 per kg på 12 660 tonn, reduser overskudd
Tap smoltproduksjon 5)	6 000	Taper marginalinntekt ca 3 mill smolt a kr 2,00
Sum årleg tap	153 521	

1) Gjennomsnittleg margin berekna ut frå resultat før skatt i Alsaker -konsernet i perioden 2005-2012

2) Ved redusert produksjon vil faste kostnader ikkje bli redusert tilsvarane. Dette gjeld m.a følgjande kostnader: avskrivningar, personell, administrasjon, vedlikhald, forsikring, båtkostnader, finans osv.

3) Ein vil måtte slakte fisk med lågare snittvekt for å tilpasse seg nytt regelverk. Liten fisk er vanlegvis dårlegare prisa. Ein vil heller ikkje kunne gjennomføre strategisk utslaktning som førebygging av dødlighet, sjukdom, lus m.m. Dette kan føre til at ein må slakte fisk med dårlegare kvalitet.

4) Det vil ikkje vere mulig å erstatte tapt slaktevolum frå andre oppdrettarar.

5) Alsaker Fjordbruk AS har investert betydeleg beløp på oppbygging av smoltproduksjon. Dette er tilpassa dagens rammevilkår.

Onarheim 22.03.2013

Frode Vik